

Bilag 4

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3677/90

af 13. december 1990

om foranstaltninger til modvirkning af ulovlig anvendelse af visse stoffer til fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Den 19. december 1988 blev De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, i det følgende benævnt De Forenede Nationers konvention, vedtaget i Wien; den indgår i de verdensomspændende bestræbelser for narkotikabekæmpelse; Fællesskabet deltog i forhandlingerne om denne konvention og beviste dermed sin politiske vilje til handling inden for rammerne af sine beføjelser;

De Forenede Nationers konvention indeholder en artikel 12 vedrørende handelen med prækursorer, dvs. stoffer, der hyppigt benyttes ved ulovlig fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer; gennemførelsen af denne artikel udgør et bidrag fra industrilandene til den indsats, man i øvrigt ønsker af de narkotikaproducerende lande, som generelt er langt fattigere; bestemmelserne vedrørende handelen med sådanne prækursorer påvirker Fællesskabets toldbestemmelser; De Forenede Nationers konvention blev på denne baggrund undertegnet på Fællesskabets vegne den 8. juni 1989; Rådet besluttede herefter den 22. oktober 1990 at indgå konventionen; for at give denne politiske vilje et konkret udtryk bør der derfor fastlægges fællesskabsregler for handelen mellem Fællesskabet og tredjelande;

artikel 12 i De Forenede Nationers konvention bygger på en ordning med overvågning af handelen med de pågældende stoffer; størstedelen af handelen med disse stoffer er lovlige; dokumentationen og eventuel mærkning i forbindelse med forsendelser af disse stoffer skal være tilstrækkelig klar; det er tillige vigtigt både at give de kompetente myndigheder de fornødne handlemuligheder og i konventionens ånd at etablere ordninger, der bygger på et snævert samarbejde med de berørte erhvervsdrivende

og på udviklingen af metoder for indsamling af oplysninger;

et system med forudgående meddelelse om forsendelser af visse stoffer samt på visse betingelser forbud mod de pågældende transaktioner forekommer at være den mest velegnede løsning under de foreliggende omstændigheder; flere lande har allerede opnået meget positive resultater med denne fremgangsmåde;

det er vigtigt at sørge for, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne er i besiddelse af tilsvarende handlemuligheder; det er derfor nødvendigt at fastlægge fælles mål på fællesskabsplan; dette er af væsentlig betydning med henblik på gennemførelsen af det indre marked og for at sikre en ensartet anvendelse af de fastlagte regler; det er tillige vigtigt i denne sammenhæng, at de enkelte medlemsstater fastsætter tilstrækkelig afskrækkende sanktioner;

det er vigtigt både inden for Fællesskabet og i forholdet til tredjelande, som også er parter i konventionen, at etablere ordninger for administrativt samarbejde; det vil i denne henseende være hensigtsmæssigt, at Fællesskabets kompetente myndigheder tager udgangspunkt i Rådets forordning (EØF) nr. 1468/81 af 19. maj 1981 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 945/87⁽²⁾; der bør lægges særlig vægt på, at de modtagne eller udvekslede oplysninger behandles fortroligt;

det er i konventionens ånd vigtigt, at Fællesskabet bidrager til producentlandenes indsats for at bekæmpe narkotikahandel; der bør i den forbindelse fastsættes specifikke ordninger med henblik på at sikre overvågningen af produkterne i tabel II i bilaget, når disse indgår

⁽¹⁾ EFT nr. L 144 af 2. 6. 1981, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 90 af 2. 4. 1987, s. 3.